

พระราชบัญญัติสัญชาติ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ.๒๕๓๕)

พ.ร.บ.สัญชาติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสัญชาติจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติสัญชาติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕"

มาตรา ๒พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ให้ยกเลิกประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕

มาตรา ๔ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ แห่งพ.ร.บ.สัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน"

มาตรา ๗ บุคคลดังต่อไปนี้ ย่อมได้สัญชาติไทยโดยการเกิด

(๑)ผู้เกิดโดยบิดาหรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรไทย

(๒)ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย ยกเว้นบุคคลตามมาตรา ๗ ทวิ วรรคที่หนึ่งมีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ จนถึง ปัจจุบัน

ในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๐๕ ตอนที่ ๑๓ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ หน้า ๓ หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0322/ว.745 ลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2536 เรื่อง แนว

มาตรา ๕ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ ทวิ แห่งพ.ร.บ.สัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘"มาตรา ๗ ทวิ

"ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทย โดยบิดาและมารดาเป็นคนต่างด้าว ย่อมไม่ได้รับสัญชาติไทย ถ้าในขณะที่เกิดบิดาตามกฎหมายหรือบิดาซึ่งมิได้มีการสมรสกับมารดา หรือมารดาของผู้นั้นเป็น

(๑)ผู้ที่ได้รับการผ่อนผันให้พักอาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

(๒)ผู้ที่ได้รับอนุญาตให้เข้าอยู่ในราชอาณาจักรไทยเพียงชั่วคราว หรือ

(๓)ผู้ที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ในกรณีที่เห็นสมควร รัฐมนตรีจะพิจารณาและสั่งเฉพาะรายให้บุคคลตามวรรคหนึ่งได้
สัญชาติไทยก็ได้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้ถือว่า ผู้เกิดในราชอาณาจักรไทยซึ่ง
ไม่ได้สัญชาติไทยตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยโดยไม่ได้รับอนุญาตตาม
กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง เว้นแต่จะมีการสั่งเป็นอย่างอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น"
มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทนมาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยซึ่งเกิดในขณะที่บิดาเป็นคนต่างด้าว และอาจถือ
สัญชาติของบิดาได้ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติของบิดา หรือผู้ซึ่งได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๑๒
วรรคสอง ให้แสดงความประสงค์เข้าถือสัญชาติได้เพียงสัญชาติเดียว โดยให้แจ้งความจำนงต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิอายุครบ
ยี่สิบปีบริบูรณ์ ถ้าไม่มีการแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ถือว่า ผู้นั้นสละสัญชาติไทย
เว้นแต่รัฐมนตรีจะสั่งเฉพาะรายเป็นอย่างอื่น มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ จนถึง
วันที่ ๘ เมษายน พ.ศ.๒๕๓๕

หนังสือสั่งการของกระทรวงมหาดไทย ที่ มท 0322/ว.745 ลงวันที่ 29 มีนาคม พ.ศ.2536 เรื่อง แนว
ทางการวินิจฉัยสัญชาติของบุคคลตามพระราชบัญญัติสัญชาติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ และให้
ใช้ความต่อไปนี้แทน"มาตรา ๑๕ นอกจากกรณีตามมาตรา ๑๔ ผู้ซึ่งมีสัญชาติไทยและสัญชาติอื่น
หรือผู้ซึ่งได้สัญชาติไทยโดยการแปลงสัญชาติ ถ้าประสงค์จะสละสัญชาติไทย ให้ยื่นคำขอต่อ
พนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง "มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
พ.ศ.๒๕๓๕ จนถึง ปัจจุบัน

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทนมาตรา ๑๘ เมื่อมีพฤติการณ์อันเป็นการสมควรเพื่อความมั่นคงหรือประโยชน์ของรัฐ
รัฐมนตรีมีอำนาจถอนสัญชาติไทยของผู้ซึ่งได้สัญชาติไทยตามมาตรา ๗ ทวิ วรรคสอง "มีผลตั้งแต่วันที่
๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ จนถึงปัจจุบัน

กฎกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2510 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ.2510 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่มที่ 84 ตอนที่ 46(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2510 หน้า 5

กฎกระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2510 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ.2510 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เล่มที่ 84 ตอนที่ 46(ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ.2510 หน้า 5

ฎ.๒๕๘๘/๒๕๓๕ เมื่อศาลฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์ทั้ง ๗ คนเป็น

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน"มาตรา ๒๑ ผู้มีสัญชาติไทยซึ่งเกิดในขณะที่บิดาเป็นคนต่างด้าวและอาจถือสัญชาติของ

บิดาได้ตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติของบิดา ถ้าได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนคนต่างด้าวแล้ว ให้เสียสัญชาติไทย"มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๓๕ จนถึง ปัจจุบัน

มาตรา ๑๐บทบัญญัติมาตรา ๙(๑) แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้บังคับกับผู้เกิดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย

มาตรา ๑๐บทบัญญัติมาตรา ๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้มีผลใช้บังคับกับผู้เกิดก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับด้วย เว้นแต่ผู้ซึ่งรัฐมนตรีมีคำสั่งอันมีผลให้ได้รับสัญชาติไทยตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๑๕ ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ บุคคลที่เกิดในราชอาณาจักรไทยก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแต่ไม่ได้สัญชาติไทยตามวรรคหนึ่ง อาจได้สัญชาติไทยได้ตามมาตรา ๙ ทวิ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ

ฎ.๒๕๘๘/๒๕๓๕ เมื่อศาลฟังข้อเท็จจริงว่า โจทก์ทั้ง ๗ คนเป็นบุตรของนางเส แซ่เหวียน คนสัญชาติไทย และนายทัน เลวัน บิดาตามข้อเท็จจริงซึ่งมีสถานะเป็นผู้นอภพพ ศาลจึงชี้ว่า ในปัจจุบัน โจทก์ทั้ง ๗ คน มีสัญชาติไทยตามมาตรา ๑๐ แห่ง พ.ร.บ.สัญชาติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ ฎ.๒๕๐๑/๒๕๓๕ นางหง่าเกิดในประเทศไทยโดยมีบิดาและมารดาเป็นคนเข้าเมืองแบบไม่ถาวร นางหง่าได้มาอยู่กินกับนายฮึง เหงียน คนสัญชาติผู้นอภพพเข้าเมืองแบบไม่ถาวร ดังนั้น บุตรทั้ง ๔ ของนางหง่า จึงเป็นบุตรของมารดาต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทยและบิดาต่างด้าวเข้าเมืองแบบไม่ถาวร อันทำให้ศาลเห็นว่า ตกอยู่ภายใต้มาตรา ๙ ทวิ วรรคที่ ๑ แห่ง พ.ร.บ.สัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ แก้ไขใน พ.ศ.๒๕๓๕ โดยผลของมาตรา ๑๑ แห่ง พ.ร.บ.สัญชาติ(ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๓๕ บุตรทั้ง ๔ คน จึงไม่มีสัญชาติไทยโดยผลของกฎหมายดังกล่าว และนอกจากนั้น ยังมีสถานะเป็นคนเข้าเมืองโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายอีกด้วย

พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ.๒๕๐๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ รัฐมนตรีจะสั่งให้ได้รับสัญชาติไทยเป็นการทั่วไปหรือเป็นการเฉพาะรายก็ได้

มาตรา ๑๒ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการอนันต์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี